

WENDY GROOT

Neem ons serieus, maar alsjeblieft niet te

Jong zijn is relatief, merkte ik. “Jij bent zeker nog opgegroeid zonder mobiel”, vroeg een jongere accountant in opleiding die ik begeleidde. Nu heb ik mij de afgelopen periode als bestuurslid van de NBA Young Profs nog met een gerust hart young professional genoemd, maar nu mijn driejarige bestuurstermijn afloopt is deze houvast straks ook weg. Gelukkig creëert het einde van zo’n termijn wel een mooi reflectiemoment. Geluk bij een ongeluk.

Sinds de oprichting hebben de NBA Young Profs zich meer ontwikkeld tot een inhoudelijk gedreven commissie. Gedurende mijn bestuurstermijn heb ik dan ook steeds vaker de roep gehoord om inbreng van de young professionals. Zowel vanuit de minister van Financiën, de CTA, de MCA, als de kwartiermakers. Helemaal terecht natuurlijk, die jonge garde is zo een beetje goed in alles. Oké, misschien niet alles. Maar het idee achter een commissie

voor young professionals is prachtig. Je brengt gemotiveerde jonge accountants (in spé) samen, betreft ze bij de ontwikkelingen en geeft een podium aan frisse perspectieven. Ik ben dan ook met een reden aangesloten bij de NBA Young Profs. Ik zie een grote kracht in het handelen voorbij de muurtjes van verschillende organisaties, titels en onderwijsinstellingen. Een mooi voorbeeld is de survey onder de young professionals uit de gehele sector. Of de deelname van de young profs aan andere commissies, waarbij we kunnen spiegelen aan onze ervaringen. Er is met regelmaat namelijk nogal een verschil in beleving tussen ‘jong’ en ‘oud’. Waarom niet standaard in iedere commissie een young prof?

Het organiseren van de ‘jonge’ stem vraagt echter nog wel wat van de zittende bestuurders. Het is niet voldoende om een jongerencommissie op te richten en er niet meer naar om te kijken; “Goed jongens, nu niet meer zeuren, ga maar fijn spelen.” Betrek ze bij het bestuur, nodig ze uit voor vergaderingen, leg vraagstukken aan ze voor, vraag actief om hun input. Mijn ervaring is dat hier nog veel winst is te behalen.

Tegelijkertijd moeten we geen wonderen verwachten. Ik ervaar meer dan eens hoge verwachtingen van de young profs. De young profs zijn de toekomst, de innoverende

kracht en de *gamechangers*. Alhoewel ik ons al deze geweldige gaven graag zou toebedelen, ben ik bang dat we die niet helemaal waar kunnen maken. We zijn geen geniale denktank. En daarbij, zoals Joris Luyendijk bij de Young Profs Arena zei: het is niet eerlijk om de verantwoordelijkheid bij de jonge professionals te beleggen. Zij hebben niet de autoriteit of invloed om deze verandering te bewerkstelligen. Die macht ligt bij de zittende bestuurders.

Terugkijkend op mijn bestuurstermijn zie ik de potentie van jongerencommissies, vanuit het realisme dat wij alleen het verschil niet gaan maken, en vanuit de verwachting dat onze inbreng serieus wordt genomen. Een club young professionals is geen zaligmakende oplossing, maar het is ook veel meer dan een formaliteit. We moeten streven naar een samenloop van nieuwe perspectieven en ervaren autoriteiten met invloed. Dus: neem ons serieus, maar alsjeblieft niet te. ←

Wendy Groot RA is manager bij PwC National Office in Amsterdam, bestuurslid van NBA Young Profs en PhD-kandidaat bij de Vrije Universiteit Amsterdam.